Zaterdag, 11 April 1942 | DAGBLAD | 59ste Jaargang, No. 3572

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Cripps morgen terug naar Londen; zending is mislukt.

Japanse actie in de Indische Oceaan: bezetting Kerstmis-eiland.

Lozovsky: „Amerikaanse wapenen worden gebruikt om nazielijken te maken."

HINDOES VERWERPEN BRITS VOORSTEL.

Uit New Delhi, Brits Indië, wordt gemeld, dat de „All India" Congres Partij de Britse voorstellen voor een Indische onafhankelijkheid heeft verworpen (Londen, (AP) 10.4).

DE BRITSE PLANNEN VERWORPEN.

H. R. Stimson seint uit New Delhi: De overheersende Hindoe- en Moslem-partijen hebben het Britse aanbod voor de status van Dominion na de oorlog verworpen en Sir Stafford Cripps, die de speciale Gezant is van het Britse oorlogscabinet, maakte bekend, dat het voorstel is ingetrokken.

Alzo mislukte de historische zending van Sir Stafford, toen de machtige „All India" Congres Partij, welke de stem is van de Hindoe-meerderheid en de Moslem Liga, welke de sterkste zegginschap heeft over meer dan 77 millioen Muzelmannen, verklaarden, dat de voorwaarden van Londen onaanvaardbaar zijn. Cripps maakte bekend, dat hij op Zondag naar Londen zal vertrekken.

De formele bekendmakingen, dat de onderhandelingen zijn afgebroken kwamen precies een maand nadat Churchill tot het Lagerhuis zeide, dat het Britse oorlogscabinet tot overeenstemming is gekomen over een plan voor Indië.

In een verklaring aan Cripps zeide het Werkcomité, dat het verwijderen van de defensie uit de sfeer van de Indische verantwoordelijkheid (waarschijnlijk refererende naar het behoud door den Britsen Commandant van de uiteindelijke zeggingschap in de strategische operatie-sferen) die verantwoordelijkheid verlaagt tot nul en van geener waarde en het volkomen duidelijk maakt, dat India toch niet vrij zal worden en zijn regering niet zal optreden als een vrije onafhankelijke regering.

Cripps zeide, dat den Indischen Minister van Defensie alle functies zouden worden aangeboden behalve die, welke feitelijk in verband staan met de hoofdkwartieren van leger, marine en luchtmacht, die onder Generaal Archibald Percival Wavell staan als hoofd van de strijdkrachten. (New Delhi, (AP) 11.4).

ALLES ALS TEVOREN.

Ingelichte bronnen deelden mede, dat de formele bekendmaking over het afbreken der onderhandelingen door Sir Stafford Cripps in New Delhi bekent, dat de bestaande Britse Regering in Indië voort zal gaan met de leiding van de oorlogsvoering van het land. Hieraan werd toegevoegd, dat het Britse aanbod voor de status van Dominion open zal blijven voor geval de „All India" Congres Partij en andere politieke richtingen in Indië verlangen haar houding te herzien.

Er werd op gewezen, dat het plan welk Cripps naar Indië bracht een noodmaatregel was, welke slechts door de critieke staat van oorlog in het Oosten was veroorzaakt. In 1940 verklaarden de Britten, dat zij Indië verwelkomden in het Britse Gemenebest van landen als een „gelijke deelgenoot". Die belofte is nooit ingetrokken. (Londen, (AP) 11.4).

DE VOLGENDE DRIE MAANDEN

Robert Bunneville seint uit Londen: Een ingelichte marine-waarnemer zeide, dat de Verenigde Staten en Groot Britannië zich gesteld zien voor een wanhopige slag in de volgende drie maanden om de heerschappij over de zeeën te behouden, vanwege de gestadige voortgang van de As in het uitpikken van sleutelbases over de gehele wereld. Hij verklaarde, dat de verovering van Bataan past in het model van de as, aangezien het de onvermijdelijke mogelijkheid opent, dat de Manillabaai zal worden geopend en Japans uitval naar Brits Indië zal steunen, terwijl gedreigd wordt met een samenkomst met Duitsland ergens in het Midden-Oosten.

De waarnemer zeide ernstig: „Wij moeten de feiten onder ogen zien. De Japanse, Duitse en Italiaanse vloten naderen de numerieke meerderheid, indien zij die nog niet bereikt hebben. Elk Geallieerd verlies, zoals het zinken van de Britse kruisers „Dorsetshire" en „Cornwall' in de Golf van Bengalen snijdt elk voordeel af, dat wij hebben in kanonnen en schepen" (Londen, (AP) 10.4).

REGISTRATIE VAN VROUWEN IN DE V. S.

President Roosevelt zeide op een persconferentie, dat in verband met de studies voor de mobilisatie van mankracht voor de oorlogsindustrieën de Regering de vrijwillige registratie overweegt van alle vrouwen van 18 tot 65 jaar oud.

Roosevelt zeide, dat waarschijnlijk binnen een week een beslissing zal zijn bereikt over hoe de mankracht te gebruiken in de oorlogswerkzaamheden.

Hieraan voegde hij toe, dat een moeilijkheid in het registreren van vrouwen inhaerent is met het aantal personen, dat zich zal opgeven. Hij zeide, dat dit technische moeilijkheden met zich zou meebrengen en merkte op, dat alleen het gereedmaken van de kaarten een ontzaggelijke taak zou zijn.

Hij zeide, dat er gesproken werd de vrijwillige registratie van vrouwen op de volgende registratiedag voor mannen tot 65 jaar op 27 April.

Hij zeide, dat, indien — en hij legde de nadruk op indien — besloten werd de vrouwen te registreren, later een dag zou worden vastgesteld (Washington, (AP) 10.4).

GENERAAL MARSHALL ZET ZIJN CONFERENTIES VOORT.

Generaal George Marshall, Stafhoofd van het Noordamerikaanse leger, bezocht de Regeringskantoren en zette de vertrouwelijke besprekingen voort met de Britse oorlogsleiders, die gisteren aanvingen, toen hij sprak met Generaal Sir Alan Francis Brooke, Hoofd van de Imperiale Generale Staf.

Hoewel hij het Departement van Oorlog niet bezocht, werd gezegd, dat het waarschijnlijk was, dat Marshall in contact stond met het oorlogscabinet en op de hoogte was gebracht van het nieuws omtrent de ernstige slagen, die der Britse Marine in de Golf van Bengalen waren toegebracht (Londen, (AP) 10.4).

HALIFAX OVER DE PRODUCTIE.

De Britse Ambassadeur Halifax voorspelde op een persconferentie, dat, wanneer de Verenigde Staten „op volle gang komen" in de vliegtuigproductie, de Geallieerde landen een groot voordeel zullen hebben, welke tot de uiteindelijke overwinning op de as zal leiden. Hij zeide: „Wanneer die tijd komt dan zal dit land meer vliegtuigen in een maand produceren dan de Japanners in een jaar kunnen produceren". Halifax was vergezeld van zijn vrouw en kwam hier om de defensie-industrieën in ogenschouw te nemen. (New Orleans, (AP) 10.4).

NOORSE BISSCHOPPEN NAAR CONCENTRATIEKAMPEN.

Het Noorse Kerk-conflict nam toe in hevigheid met de berichten over de arrestatie van Bisschop Fivind Berggrav van Oslo en 3 andere Bisschoppen en het ultimatum, dat aan 1100 geestelijken werd gegeven tot morgenmiddag om hun aftreden van kort geleden te overwegen of buiten de Kerk te worden gebannen.

Berichten uit Oslo aan het agentschap Tidningen zeiden, dat Bisschop Berggrav, Bisschop Indreboe, Bisschop Ingbald Carlsen en Bisschop Wisloeff gisteren in verzekerde bewaring werden gesteld op de tweede jaardag van de Duitse invasie in Noorwegen. De berichten zeiden, dat zij naar een concentratiekamp werden gevoerd nabij de Noorse hoofdstad, op beschuldiging van de Paas-boodschap te hebben geschreven waarin het massa-aftreden van de Geestelijkheid werd bekendgemaakt als oppositie tegen de door de Duitsers gesteunde Noorse Regering van Majoor Vidkun Quisling (Stockholm, (AP) 10.4).

POOLSE AARTSBISSCHOP GEARRESTEERD.

Poolse bronnen rapporteerden, dat de Poolse Aartsbisschop [Romualdus] Jalbrzykowski van Wilno door de Duitsers gearresteerd is op beschuldiging, dat aan 2 Poolse officieren een schuilplaats werd verstrekt in het seminarie. Enkele dagen later werd de Lithause Aartsbisschop Rainis, die zijn werkzaamheden overnam, ernstig gewond en een priester, die hem vergezelde, gedood in wat de Duitsers toeschreven aan „oorlogsactie" (Londen, (AP) 10.4).

JOEGOSLAVISCHE GUERILLA'S GEWAARSCHUWD.

De Joegoslavische Regering deelde mede, dat de Duitsers een waarschuwing hebben uitgegeven voor de Joegoslavische guerilla's om zich over te geven of dat anders haar families zullen worden vastgehouden als gijzelaars. Deze waarschuwing werd gepubliceerd in het onder Duits toezicht staande nieuwsblad „Nove Vreme". Hieraan werd toegevoegd: „De Politie-autoriteiten nodigden Generaal Draja Mihailovitsj (de guerilla-leider) en alle Commandanten in Serbië uit zich binnen 5 dagen over te geven. Indien zij hieraan niet zouden voldoen, zouden de leden van hun families worden vastgehouden als gijzelaars en verantwoordelijk worden gehouden voor alles wat zij zouden doen" (Londen, (AP) 10.4).

ITALIAANSE VERLIEZEN IN MAART.

De radio van Rome meldde, dat de Italiaanse verliezen op alle fronten voor Maart bedragen: 1132 gedood, 2753 gewonden en 17.278 vermist (Bern, (AP) 10.4).

HONGARIJE PROTESTEERT.

De radio van Moskou zeide, dat Hongarije heeft geprotesteerd bij Duitsland en Italië tegen het vormen van een Roemeens-Croatisch-Slowaakse militaire unie, welker doel het is verdere Hongaarse territoriale inbreuk te voorkomen om land te herwinnen, dat reeds door dat land verloren was (Londen, (AP) 10.4).

UITEINDELIJKE REGELING TUSSEN DUITSLAND EN FRANKRIJK?

Ingelichte Duitse kringen in Istanbul spraken over een „uiteindelijke regeling tussen Duitsland en Frankrijk", welke — naar zij zeiden — zou omvatten de overdracht van de gehele Franse vloot aan de Duitse marine.

Dit gepraat begon met de terugkeer van Franz von Papen, Duitslands Ambassadeur, van een kortstondige reis naar Berlijn. Bovendien zouden de Duitsers volgens dit verhaal verlangen, dat Frankrijk Casablanca en Dakar aan de Duitsers afstaat. In ruil daarvoor zou Duitsland dan alle Franse oorlogsgevangenen vrijlaten en toestaan, dat Pétains Regering naar Parijs terugkeert en een vredesverdag tekent (Istanbul, (AP) 9.4).

De ontwikkelingen van Vichy werden de laatste tijd gemerkt door betere relaties tussen Vichy en Washington, waardoor sterk te kennen werd gegeven, dat Pétain op het ogenblik zulk een overeenkomst met de Duitsers niet overweegt, zelfs indien dit aan den Maarschalk werd voorgesteld bij zijn niet afdoende besprekingen van de laatste dagen met Laval (New York, (AP) 10.4).

Het nieuws van vandaag.

Enkele weken geleden trok Sir Stafford Cripps naar Brits Indië. Dit land was in moeilijkheden als gevolg van de dubbelzinnige politiek, welke de Engelsen daar altoos gevolgd hebben. Morgen gaat Sir Stafford Cripps de terugreis aanvaarden. Zijn zending is mislukt (blz. 1). Hoe de puzzle, welke Brits Indië vormt, zal worden opgelost is nog niet bekend.

Ondertussen laait de strijd in Birma weer hoger op (blz. 3), zodat de Japanners in het verdeelde Brits Indië straks mogelijk de vrije hand zouden hebben. Van Ceylon is vandaag nog geen verder schokkend nieuws te melden. Maar wel is bekend geworden, dat de Japanse bedoelingen even ver schijnen te zullen gaan als die van Duitsland, nl. het bezetten van steeds groter gebied. Thans hebben de Japanners het Kerstmis-eiland bezet (blz. 3), een kleine 350 meter hoge bazaltvulcaan in de Indische Oceaan op honderden mijlen ten Zuid Westen van Java. Het eiland is ontdekt in 1666 door Nederlanders, die het Moni noemden. Het geraakte in vergetelheid en werd in 1777 nogmaals ontdekt, toen de Engelse kapitein James Cook het op Kerstmis zag en er aan land ging om te zien, of hij schildpadden kon vinden. Hij vond ze; ze smaakten, aldus zijn reisverhaal, zo goed als waar ter wereld ook. Sedertdien behoort deze stomp-in-de-wateren aan Groot Britannië: er wonen een 800 koelies, die wat phosphaat winnen. De Japanse bezetting van dit eilandje kan duiden op twee bedoelingen. De aanval op Australië, waarvoor het een zo niet ideale, dan toch bruikbare springplank zou zijn van de Westzijde (aan de Oostzijde zijn reeds verschillende eilanden door de Japs bezet, o.a. de Salomons-eilanden).

Maar ook kan de bezetting van het Kerstmis-eiland duiden op de greep naar...... Madagascar, het vierde grootste eiland ter wereld. Dat is wel een hele ruk (3800 mijl), maar toch altijd nog op veel en veel kleinere afstand van Tokio gelegen (7200 mijl) dan Australië van de Verenigde Staten (12000 van San Francisco en 14000 van New York). En willen de geallieerden in het Verre Oosten nog iets bereiken, na het vele dat verloren ging, dan zal die dubbel-grote route, die bovendien in de Stille Oceaan allerhevigst door Japan bedreigd wordt, nog heel wat risquanter blijken dan de weg van Tokio naar Madagascar over de Indische Oceaan, waarover de geallieerden de heerschappij voor een groot deel verloren hebben.

Het weekeinde gaat inderdaad somber in. Op Bataan wordt nog wel gevochten, en zelfs ging er een Japanse kruiser verloren (blz. 3)., maar toch is een volgend eiland, Cebu (tussen Luzon en Mindanao) bezet (blz. 3).

Een kerkvervolging barstte uit in Noorwegen, nadat deze week de toestand op de spits gelopen was (blz. 1). Een andere kerkvervolging woedt in Polen, waar een katholieke aartsbisschop in de kast geduwd werd (blz. 1). Malta werd al weer gebombardeerd (blz. 3). En alleen Lozovsky bleef vervuld van hoop: volgens hem zal het Duitse leger in Rusland nog dit jaar verslagen worden (blz. 3). Hij hoonde de Duitse propaganda. Een volk kan ten hoogste 10 à 12% van de bevolking recruteren in actieve dienst. De Duitsers zeggen, dat reeds 20.000.000 Russen gedood zijn, m.a.w. dan zou Rusland al zeker 200.000.000 inwoners hebben (het heeft er 192 millioen), en zou dus thans zonder leger moeten zitten. Dat het niet waar is, blijkt wel uit de jubelkreet „daar gaan de nazies" — inderdaad ze gaan, vluchtend voor de Russische heirscharen, die tòch nog bestaan.

Het Oorlogsdoel.

Overal wordt thans de kreet gehoord om oorlogsdoelstellingen. In het hoofdartikel van enkele weken geleden werd in verband hiermede erop gewezen, dat niet alleen de grote massa geen idee heeft van wat het oorlogsdoel eigenlijk is (behalve de leuze: op voor de Democratie, hetgeen de meesten toch niet begrijpen), maar dat ook de leiders van deze oorlog telkens weer zeggen **te druk** te zijn om aan het oorlogsdoel te denken.

De massa ziet haar leuzen niet vervuld. Zij heeft dus nieuwe leuzen nodig en...... zij krijgt die niet. Er ontstaat nu een sterke critiek op de leiding, waarbij zij het hardst te keer gaan, die als de beste stuurlui aan de wal staan. Men ziet zelfs naar Duitsland!

Duitsland, zo zegt men, heeft in de „Nieuwe orde" te verstaan gegeven, hoe het Europa van zijn dromen er uit zal zien — een aantal volken onderworpen aan de Nazie-economie (die wel voor eeuwig een oorlogseconomie zou moeten blijven zo lang er nog één vrijheidslievend mens op de wereld is), millioenen levend volgens de leugens van „Herrenvolk" „ras", „Arbeitsfront", „volks", „levensruimte", „macht is recht" etc.

Laten nu ook wij, zegt men, duidelijk te kennen geven, hoe wij ons de wereld van de oorlog denken. Als die wereld een betere wereld is dan de huidige, en de massa's in Europa zich dit kunnen realiseren zal het Nazie-nachtmerrierijk vanzelf ineenstorten.

In een vroeger hoofdartikel werd er reeds op gewezen, dat de strijd om de democratie een vechten voor sociale verbeteringen impliceert. Op dat gebied staat Curaçao nog mijlenver achter bij Nederland. Van onze geallieerden, noch van de nazies hebben wij evenwel iets te leren in dit opzicht. Wat sociale voorzieningen betreft, stond Nederland met de Scandinavische landen aan de spits. Wat niet wil zeggen, dat er niets te verbeteren was. Integendeel!

Maar ofschoon Wereldoorlog II reeds bijna 3 jaren duurt, ontbreekt nog een constructief plan voor de toekomst. En wil men deze toekomst bouwen, dan zal er aan de leuze „democratie" van vóór de oorlog een werkelijkheid moeten beantwoorden. Het is niet voldoende te spreken van **volksregering** maar daarbij moet sociale rechtvaardigheid de eerste plaats innemen.

„Gelijke kans" is dan vereist. En daarmee komen we op economisch terrein. **Nadat lange jaren vooruitstrevende denken van den mens geconcentreerd was op de politieke aspecten van de democratie, zal in de komende tijd het scheppende denkvermogen van leken en deskundigen zich moeten richten op het terrein van de staathuishoudkunde.**

Wij **moeten** dit al doen, omdat de dictatoren ons hierin voorgegaan zijn. Stalin, na Lenin, Hitler, zij bouwden een volkomen georganiseerd sociaal geheel. En als wij hetzelfde doen, maar dan niet voor de oorlog, maar voor de vrede en welvaart en voor het menselijk geluk in plaats van slavernij, voor de vrijheid van leven, denken, spreken, voelen, dan hebben wij in onze tijd iets groots bereikt. En doen wij dat niet, dan hebben wij iets groots ten gronde gericht: de democratie.

Want democratie is slechts een woord; het krijgt zijn betekenis door de inhoud, die wij er aan geven; zijn kracht slechts, zoals Roosevelt gezegd heeft, door de opofferingen, die wij er ons voor getroosten. Want het „volk" van de „volksregering" zijn wij zelf.

Wij hebben thans lang genoeg over „vredesdoelstellingen" gedebatteerd en er verschillende belangwekkende plannen te voorschijn gebracht. Thans is het populaire blad „Picture Post" het **blad van den knappen publicist Edward Hulton, met een min of meer** uitgewerkt plan gekomen, dat in Engeland sterk de aandacht heeft getrokken, en via de Verenigde Staten nu zelfs in Curaçao belandde.

Een mijnarbeider uit Wales begint in dit nummer van „Picture Post" het probleem uiteen te zetten: Hij verhaalt, hoe hij zijn beroepsleven begon als landarbeider; hij verdiende niet genoeg. Hij vond geen afzet voor de groente, welke hij teelde. Hij had geen kolen om te stoken en hij moest de appels laten rotten aan de boom. En op een dag besloot hij om in een kolenmijn te gaan werken. En daar bleek, dat hij geen groente kon kopen en geen appels, omdat dit te duur voor hem was. En ook bleek, dat de kolen niet verkocht konden worden en op grote hopen gestort moesten worden. Zo werd deze mijnarbeider werkloos. En hij leed gebrek met zijn gezin. En nu is hij midden in de oorlog. En hij vraagt zich af, hoe dat nu allemaal kan, met ministers en Parlementsleden „uit een klasse, die geboren is en opgevoed wordt om te regeren": „Meer dan de helft van mijn kameraden in de mijn zag wat er komen ging, toen Spanje opgeofferd werd en wij collecteerden van onze lage lonen om te helpen waar wij wisten, dat de eerste verdedigingslinie was; toen werd Tsjechoslowakije verraden en een kreet van smart ging door de mijnen. Sedert dat ogenblik hebben wij ons afgevraagd, of zij, die ons toen regeerden, met opzet blind waren of ongelooflijk stom". „Ik heb het gevoel", zegt hij verder, „dat er grote veranderingen moeten komen in de mannen en vrouwen, die dit land regeren. Er moeten nieuwe ideeën en nieuwe methodes komen."

Deze oorlog kan niet gewonnen worden tegen de dictatoren, tenzij wij even onorthodox en even modern zijn in onze methoden als zij; maar wij zouden de vrede verliezen als wij ook niet daar het oude, dat **versleten is**, aan kant zetten. Als wij maar wel orthodox blijven in de dingen die het leven mooi gemaakt hebben: rechtvaardigheid, mensenliefde, verdraagzaamheid.

Een aantal deskundigen nu geeft den mijnwerker antwoord op zijn vragen.

Een financiële expert van het Secretariaat van de Volkenbond zet uiteen, dat wij niet bang moeten zijn, dat wij jaren van armoede tegemoet gaan. De rijkdom van het land ligt in zijn hulpbronnen, in de arbeid en de vaardigheid van zijn bewoners. Doch als wij, als na de vorige oorlog, toestaan, dat de gedemobiliseerde soldaten en alle uit de oorlogsindustrie vrijgekomen arbeiders op eigen gelegenheid werk zoeken, wordt het weer een chaos.

Zoals ook in oorlogstijd er organi-

satie is van de beschikbare arbeidskrachten en de te verrichten arbeid, zo moet ook in de vrede de productie en het vraagstuk van de arbeidskracht van boven af geregeld worden. Dat wil zeggen, dat de beschikbare arbeidskrachten niet alleen getrokken worden naar die industrieën, die de grootste winsten kunnen behalen en die daarom de hoogste lonen willen betalen, maar dat er gedacht wordt aan de dingen, die het meest nodig zijn — wat niet altijd en zelfs meestal niet met elkaar overeenstemt.

„Werk voor allen" is bereikbaar, zegt deze schrijver, „als wij maar niet toestaan dat de enige factor, die bepaalt wat en waar er gewerkt wordt, het winstbejag van enige ondernemers is."

De „sociale verzekerdheid" is verder het programma van den secretaris van „political and Economic Planning", die vier punten aanbeveelt: **een minimum-loon voor alle volwaardige arbeidskrachten**: een standaard, waaronder niemand zou behoeven te leven, of hij werk heeft of werkloos is, ziek of gezond, een weduwe is of de leeftijdsgrens bereikt heeft. Dit zou aangevuld moeten worden met een systeem van bijslagen voor elk kind, zodat niet de arme gezinnen met de meeste kinderen — en daardoor ondervoede kinderen — de zwaarste zorgen in onze samenleving behoeven te dragen. In de derde plaats: **een systeem van sociale verzekeringen**, dat alles omvat en dat, met een minimum-bedrag, voor allen geldt. Ten slotte **een uitbreiding van sociale instellingen**, die voorzien in biezondere noden en speciale gevallen.

Hierbij aansluitend betoogt de bekende bioloog Julian Huxley, dat „gezondheid voor allen" vereist, dat niet alleen de arme, als zij ziek is, alle hulp moet kunnen krijgen; maar vooral, dat het een staatsbelang is, dat de voorzorg, het voorkomen van ziekte, automatisch het gehele volk bereikt.

De schrijver betoogt, dat het lage sterftecijfer in Nederland (8.8 per duizend) en de lage kindersterfte-voor het-eerste-jaar in ons land 38 per duizend) bewijst, dat bijvoorbeeld Engeland met resp. 12.8 en 62 niet goed genoeg zorgt voor de bevolking. Goed voedsel, dekking, kleding, goede huisvesting en — wederom — gezinsbijslagen, welke voldoende materiële verzorging ook voor grote gezinnen garanderen, zijn hier de vereisten.

Voor Engeland — en voor een deel geldt dit ook voor Nederland — moet er nieuwe zorg besteed worden aan „de grond voor allen: hernieuwing van landbouw-methodes, wetenschappelijke onderzoekingen, mogelijkheid eigen land te verwerven voor landarbeiders, en de aardige idee van „dorpscentra", waar men gezelligheid vindt, goede films en toneel, muziek en lectuur. Doch ook de steden, verkeer, huizen, fabriekswijken en woonwijken, moeten zinrijk gerangschikt worden. Ook hier is een „plan" nodig, opdat niet meer de achterbuurten en smoezelige fabriekswijken uit de grond groeien en de steden zonder lucht, speelvelden, groen en zonneschijn blijven.

Hiervoor behoeven geen wonderen te gebeuren. Al weer wordt Nederland als voorbeeld genoemd, waar bijvoorbeeld in Amsterdam het gemeentebestuur door erfpacht en onteigeningen een organiserende invloed uitgeoefend heeft. Slechts bewust ontwerpen maakt van chaos: orde, van rommelige steden: de ruime woonwijken, gescheiden van elkaar, gemakkelijk bereikbaar. Het kost niet meer; het is alleen maar een weinig menselijke zorg, welke er besteed moet worden; en ook het besluit, om de belangen van enkelen niet in conflict te laten komen met het heil van de grote massa.

„Onderwijs voor allen", is een onderwerp, dat wij, Nederlanders, ons ook mogen aantrekken. Wij herinneren ons nog de ellenlange debatten over de te grote klassen en niet zeer rooskleurig zijn. De omstandigheden, waaronder kinderen en leerkrachten dagelijks verkeren met 48 en meer kinderen in één klas. Gelijk onderwijs tot, laat ons zeggen, 14 jaar en daarna zo nodig kosteloos voortgezet onderwijs voor hen, die er voor in aanmerking komen, zou niet alleen een maatregel zijn, welke wij als „democratisch" zouden moeten toejuichen. Maar wij zijn er van overtuigd, dat de hierbij benodigde gelden binnen niet te lange tijd teruggewonnen zouden worden door de aanwezigheid van grote groepen beter ontwikkelden, met meer kansen dat in die groepen werkelijk vooraanstaande geleerden, staatslieden en zakenlieden schuilen. En dan: heeft deze tijd en deze oorlog ons niet geleerd, dat geen geld gespaard mag worden, als het gaat om versterking van de democratie?

Wat er nu straks zal gebeuren, hangt af van hetgeen wij thans bedenken en voorbereiden.

De oorlog heeft de weg er heen vrijgemaakt en de noodzaak er voor laten zien: zonder „plan" zouden wij misschien de oorlog kunnen winnen, doch zeker de vrede verliezen.

Curaçao.

ATILIO ARAUJO GAAT HEEN.

De Consul-generaal van Venezuela op Curaçao, de Heer Atilio Araujo, is door zijn regering benoemd tot Gouverneur van het Federale gebied Delta Amacuro.

Tot zijn opvolger als Consul-generaal is benoemd de Heer **Pedro Rodriguez Berroeta**, die zich reeds op Curaçao bevindt.

ZUSTERJUBILEUM VERFILMD.

Curaçao herinnert zich zijn feest nog. In Januari vierde Curaçao het Feest der Zusters van Roosendaal. Daar was er bij alle vieringen in de stad en daar buiten, één, die zijn rug met verwijten beladen zag. Dat was Cinéast Jacobus Ambrosius Jonckhout. Thans zullen deze verwijten, zoals zo vaak het geval is met verwijten, in lofuitingen verkeren.

Zijn film is klaar. Voor een exquise schare van enkele genodigden heeft Cinéast Jonckhout zijn film vertoond en het moet gezegd: deze film verdient door allen, die bij de festiviteiten betrokken waren, te worden gezien. Het is een magnifiek stuk werk. Het gehele jubileum passeert aan het oog, voor een groot gedeelte in kleuren. Men is weer op de cour van het St. Martinusgesticht bij de plechtige viering van de pontificale H. Mis (de foto van de zegen des kerkvoogden is op zichzelf het zien van de film al waard), in de kapel van het Gesticht, in de kerken van Barber en Santa Marie, men ziet de feesten der kinderen, de optochten en uitvoeringen, men is bij de massakoorzang o.l.v. Frater Canutus den Groten, men is weer bij de feestjes 's avonds, men ziet het Eerste Gezin zich weer vriendelijk bewegen op alle samenkomsten — kortom, hier ligt het ganse feest.

Het is werkelijk aan te bevelen deze film van een half uur te gaan zien. Later zal nog in de couranten worden bekend gemaakt waar en wanneer zij te zien zal zijn.

Dr. VAN PANTHALEON OP CURAÇAO AANGEKOMEN

Dr. J. C. van Panthaleon Baron van Eck, een der directeuren van de Koninklijke Nederlandse Petroleum Maatschappij, kwam gisteren op Curaçao aan.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Voetbal** 10.— uur D.T.S. — Vitesse; 11.— Olympia — Velo. Baseball: 15.— BBC Lucky Strike. Korfbal: 16.— Vitesse — Sarto.

EEN VERZOEK.

Wie zou zijn schrijfmachine aan de Redactie willen verkopen? Elk model kan zo nodig dienen.

Aanbiedingen (model, staat, prijs) liefst zo spoedig mogelijk aan de Redactie van „Dagblad Amigoe di Curaçao", Postbus 80, Willemstad.

FELLOWSHIP OF THE BELLOWS.

In Maart 1942 werden door de Raf en de Geallieerde luchtstrijdkrachten 389 vliegtuigen vernietigd.

Het hoogste bedrag door de leden te betalen is dus ƒ 3.89.

DE RAAD VAN ADVIES.

Naar verluidt zou Dr. Moizes Frumengio da Costa Gomez, lid van de Staten van Curaçao en Voorzitter van de katholieke fractie in onze Staten, op de nominatie staan benoemd te worden als gedelegeerde naar de Raad van Advies te Londen, waarover wij gisteren schreven.

EEN REDELIJK VERZOEK.

Verschillende Heren Pastoors vragen een redelijk verzoek aan de dames over tei brengen, die katholieke meisjes in dienst hebben. De meeste dames hebben natuurlijk gewoonte haar meisjes gelegenheid te geven om des Zondags naar de kerk te gaan. Toch doen zich soms gevallen voor, dat zulks niet toegestaan wordt. Het is te begrijpen, dat het vaak erg moeilijk is, des Zondagsmorgens een uurtje vrij af te geven, maar wat men geven en nemen is hier toch zeker wat te bereiken, hetgeen aan de goede verstandhouding zeker ten goede zal komen. Mogen wij dit toch zeker redelijke verzoek van de Heren Pastoors dan op deze wijze aan onze lezeressen doorgeven? Vooral willen wij onzen niet-katholieken lezeressen dit verzoek doen en er op wijzen, dat de katholieke godsdienstoefeningen in de regel iets vroeger gehouden worden dan de protestantse, zodat het meisje weer thuis kan zijn, wanneer u zelf naar de kerk gaat.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 4 April 18 uur af tot 5 April 20 uur door den Gouvernements-geneeskundige A. van der Sar, arts, Hoogstraat 50, telefoon No. 1786.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.17 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.02 uur.

Zondagavond begint de verduistering eveneens om 18.17 uur en eindigt zij ook om 6.02 uur.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: E. A. Plaza, tijd. agent bij de Burgerpolitie alhier, zes dagen vrijstelling van dienst, met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen; F. C. Cohen, tijd. kommies der belastingen 2e klasse op Aruba, 28 dagen vrijstelling van dienst.

Benoeming: P. A. Lenderbor en A. Hollander tijd. klerken tot hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand voor het eiland Curaçao voor het verlenen van verlof tot begraven van lijken.

Eervol ontheven: Mevr. O. van de Veer-Meyer van haar tijdelijke tewerkstelling aan de Openbare Wilhelminaschool voor Mulo alhier.

Toelating: Capt. Lester L. Weismiller; Capt. Irving M. Riffen; 1e Lt. Edward Portnoff; 1e Lt. Raymond F. Kruhlmann; 1e Lt. Frank Calo; Capt. D. M. Garron; Capt. D. W. McCarn; 1e Lt H. R. Oberhill; 1e Lt. B. H. Skogmo; 1e Lt. A. W. Brown; 1e Lt. S. R. Chobot; 1e Lt. A. L. Hays, behorende tot de Amerikaanse troepen op Aruba en Curaçao tot de uitoefening van de geneeskundige practijk op deze eilanden.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

[Bovenstaand stuk komt van de Gouvernementssecretarie, die maar even 12 namen van hier gelegerde Amerikanen noemt, hetgeen door de censuur verboden is. Als dat zo door gaat, zal binnenkort de Gouvernementssecretarie wel voor 2 dagen gesloten worden. — Red.]

NEDERLAND.

GEDWONGEN BIDDEN.

De kerken in Nederland hebben aanzegging gekregen, dat een kort gebed voor de huidige autoriteiten moet worden gezegd en wel „voor de bezettende macht, die Gij veroorloofd hebt over ons te regeren" (Londen, G.P.D. 11.4).

VERPLICHTE ARBEID IN NEDERLAND.

De „Telegraaf" (van 26 Maart) deelt mede, dat de vroegere regeling voor verplichte arbeid luidde: „Inwoners van Nederland kunnen door de arbeidsbureaux gedwongen worden te werken voor bepaalde tijd op bepaalde plaatsen in het bezette gebied."

Doch dat thans een nieuw decreet te dezer zake is uitgevaardigd, waarin de woorden „in het bezette gebied" zijn weggelaten. Waaruit blijkt, dat Nederlanders nu ook kunnen worden gedwongen in Duitsland te werken (Londen, G.P.D. 11.4).

MET LEDE OGEN.

Het Zwitserse blad „Weltwoche" deelt mede, dat in Duitse geo-politieke kringen de bezetting van Nederlands Indië door Japan met lede ogen wordt aangezien. Men zegt in die kringen, dat deze bezetting „enige problemen tussen de as-mogendheden onopgelost laat."

Hetgeen in klare taal betekent, dat Duitsland en Italië zich zeer wel bewust zijn van het dreigende „gele gevaar"...... óók en vooral voor hen (Zürich, G.P.D. 11.4).

TABAKSRANTSOENERING.

Officieel wordt medegedeeld, dat in Nederland de tabaksrantsoenering haar intrede heeft gedaan. Mannen boven 18 en vrouwen boven 25 jaar krijgen een kaart, jongeren krijgen een „versnaperingskaart" voor zoetigheid. Het rantsoen: 40 sigaretten, 10 sigaren en 20 cigarillos of een half ons tabak per week. Snoepgoed: 3 ons per week (Londen, G.P.D. 11.4).

INGEZONDEN.

De meeste troepen aten rijst en zalm in blik.

(„Dagblad Amigoe di Curaçao").
Welk een dierlijke gulzigheid!
Welk een sterk gebit!
En wat een ingewand!
Uwe u hoogachtende
Pater Diurnalium.

GENODIGDEN BIJ DE OPENING DER STATEN.

Zou het niet juister zijn, dat o.a. bij plechtige gelegenheden, zoals b.v. opening Staten, betere en juistere plaatsen wierden gereserveerd voor den Apostolisch Vicarius en voor de Geestelijkheid? In verband met de gereserveerde plaatsen, b.v. voor ambtenaren, lijkt mij de plaats, ingenomen door de Geestelijkheid niet juist (even voor het publiek). M.i. zou het goed zijn, dat hierop eens de aandacht wierd gevestigd, b.v. van het Staten-college.

G. H. Polvliet.

FILM.

„Confirm of Deny" (Cinelandia) behandelt de op til zijnde invasie van Engeland, en is daarom nu niet bepaald amusant, doch wellicht wel up-to-date. Ontdaan van alle franje — welke in dit geval zou bestaan uit de beschrijving van verduistering, slapen in „subways" en luchtaanvallen op Engeland (i.c. te Londen) — maken wij in deze film, die wij gisteravond nog eens nader onder de loupe namen, kennis met de ontzaglijke moeilijkheden, waarmede een Amerikaanse verslaggever van de „Consolidated Press" (Don Ameche) in het huidige Londen te kampen heeft, wil hij zijn Bureau, zijn werk, het doorgeven van belangrijke berichten aan zijn zoveel millioenen lezeressen en lezers, niet het zwijgen op laten leggen.

Dat alles trachten te ruïneren moge den vijand tot tweemaal toe bijna geheel in de letterlijke zin gelukken, wat de kantoren betreft, in figuurlijke zin met de „esprit", de geest, is dat natuurlijk niet het geval, zoals trouwens nimmer het geval is met de ware geest. Door een raak bombardement opgesloten in de kelder van zijn hotel, waar hij de tweede maal zijn tenten heeft opgeslagen, tezamen met een tussen de bedrijven door gemaakt lief, mooi en wat-al-niet-meer vriendinnetje (Joan Bennett) (het is een **film**), die tevens zijn teletypiste is, blijft hij op zijn post. Hij kan, moet dit wel doen, doordat wonder boven wonder (het is een **film**): a) de verbinding met Amerika nog intact is gebleven; b) zijn jongste bediendetje, een aardig, lief bij-de-hand baasje (zoals jongste bediendetjes nu eenmaal kunnen zijn) hem van het dak van het hotel af nog steeds telefonisch berichten door kan geven, welke hij per postduif van een „amigoe"-collega in bezet Frankrijk ontvangt. Het grote moment komt, het postduiven-bericht, dat de Duitsers te Calais in de ware zin des woords „van wal steken" voor een invasie van Engeland. Wat een bericht! Zoveel millioenen lezeressen en lezers zitten daarop, hoe lang niet, te wachten! Maar...... mag hij het wel doorgeven? **Natuurlijk niet!** Hij beseft en begrijpt de ware woorden van den Engelsen militairen censor: „The **British** Intelligence Service does not want the **German** Intelligence Service to know that the **British** Intelligence Service knows!"

Het aloude Nederlandse spreekwoord: „Kleren maken den man niet!" moge onzen hooggeachten censor met een doodgewoon confectie-pakkie an tot een (zij het schrale) troost zijn!

En toch wil hij zó gaarne dit wereld-schokkend nieuws de wereld inzenden. Wat een beslissing! Een héél ding voor een persman in hart en nieren! En, aanvankelijk, **doet** hij het! (Dit is o.i. een klap in het gezicht van den Amerikaansen persman; wij begrijpen dan ook niet, dat de tendentieuze opzet in deze Amerikaanse film werd en wordt toegelaten. Hij past niet en bij niet op zijn plaats! Let wel! Er is hier sprake van militaire berichten!) Zijn „supérieuren" in Amerika geloven het fanfastisch bericht niet (komt men voor!) en seinen: „Confirm or deny" („Bevestig of ontken!"). Niet door het smeken van zijn geliefde, maar... door het feit, dat het laatste telefoongesprek met zijn jonge vriendje daar op het dak plotseling ophoudt, wanneer hij begrijpt, dat deze kleine held het slachtoffer geworden is van zijn kleine plicht, door dat feit geeft hij wel de gelijk antwoord aan zijn bazen aan de overzijde.

En wat voor een antwoord, een antwoord, hetwelk hier licht vergeten zal worden (waar hebben wij dat toch méér gehoord?). Hij trekt zijn eigen bericht in, zich daarbij houdende aan het militaire voorschrift, m.h.o. op het militair belang, zich tonende: die ware persman, die géén liefdadigheid schoonheid nodig heeft om zich van de juiste practijken te onthouden. Want het een belangrijk bericht geweest, of een interne niet-militaire aangelegenheid voor den vijand van geen militair belang, ja, dan had hij het natuurlijk als ware persman, strijdend voor zijn principe en overtuiging, voor de Democratie, Vrijheid en Recht, een door moeten geven, ook al ware zulks enkelen Heren niet welgevallig en al was de boel dan ook voor 2 dagen gesloten. Doch dit bestaat in Engeland niet want — anders dan in Curaçao waar men de weg van de minste weerstand volgt — in Engeland bestaat zo op zulke dingen geen censuur.

PLICHTSBETRACHTER = BURGERWACHTER.

Van de Fronten.

DE SLAG IN DE JAVA ZEE, OP 27 FEBRUARI 1942.

Van den Algemeen Militair Commandant ontvingen wij het volgende:

Hier volgt een vertaling van het communiqué van het Amerikaanse Departement van Marine:

Op Vrijdag 27 Februari in de namiddag kruiste een geallieerd eskader benoorden Soerabaia, bestaande uit: „De Ruyter" (vlaggeschip) 6500 ton; „Java" 6700 ton; „Perth" (Australië) 7000 ton; „Exeter (Groot Britannië) 8400 ton; „Houston" (Amerika) 9000 ton, onder dekking van Nederlandse, Britse en Amerikaanse torpedojagers, alles onder bevel van Schout-bij-Nacht K. Doorman.

Om 4.14 uur P.V. werd contact verkregen met een Japanse strijdmacht halverwege tussen Soerabaia en Bawean.

De vijand telde ten minste 9 kruisers, waaronder twee 10.000 tonners met 20 cm. Kns, onder bescherming van 2 jagerflottieljes.

Het artillerie-gevecht begon op maximum afstand. Onmiddellijk ging een Japanse jagerflottielje tot de aanval over; deze werd afgeslagen, de „Perth" boekte treffers op een jager.

Terstond begon de andere jagerflottielje een aanval. Bij het ontwijken van de gelanceerde torpedo's werd de „Exeter" door een 20 cm. granaat in de stookplaats getroffen; het schip moest vaart verminderen en de linie verlaten (± 5.10 uur P.V.)

Van de gelanceerde torpedo's trof slechts één doel; Hr. Ms. „Kortenaer" werd getroffen en zonk in 2 minuten.

(Volgens een couranten-bericht werden 130 man des nachts opgepikt, door de Britse jager „Encounter" en te Soerabaia geland.)

Hierop gingen de geallieerde jagers tot de aanval over, waarvan de Britse „Electra" niet terugkeerde. Het resultaat van de aanval is niet bekend. Het artillerie-gevecht duurde inmiddels voort voorzover de rook het toeliet. Na een half uur draaide de vijand onder een rookscherm af; een der 10.000 tons kruisers bleek achteruit te zijn getroffen en brandde hevig.

Schout-bij-Nacht Doorman vervolgde den vijand, die echter meer vaart liep en in het duister verdween.

Hij draaide vervolgens om de Zuid en daarna om de West teneinde langs de Java-wal te zoeken naar eventuele landing-convooien.

Een half uur na de draai om de West (± 9. 30 E.W.) werd de Britse jager „Jupiter" getroffen, vermoedelijk door een torpedo van een duikboot. Het schip zonk, 53 drenkelingen werden later opgepikt door een Amerikaanse duikboot.

Om 11.30 E.W., toen de geallieerde kruisers (behalve de „Exeter", die Soerabaia was binnengelopen) 12 mijl benoorden Rembang stoomden, werden twee vijandelijke kruisers nabij de kust verkend.

Het gevecht werd opgenomen, waarbij de „De Ruyter" een treffer kreeg. Korte tijd later, omstreeks middernacht werden de „Java" en de „De Ruyter" bijna gelijktijdig getroffen onder de waterlijn, vermoedelijk door torpedo's. Zij zonken bijna ogenblikkelijk.

De „Houston" en de „Perth" bereikten Tg. Priok Zaterdag 28 Februari 7.00 D.W.

Bij een poging op Zaterdagnacht om door Straat Soenda te ontsnappen, werden beide kruisers opgevangen door Japanse strijdkrachten. Sedertdien werd niets meer van hen gehoord.

De „Exeter", begeleid door de Britse „Encounter" en de Amerikaanse „Pope" trachtte Zaterdagnacht uit Soerabaia om de Oost te ontsnappen benoorden Madoera langs.

Zondag 1 Maart werden 3 vijandelijke kruisers ontmoet; sedertdien werd niets meer van hen vernomen.

De jager „Evertsen" ontmoette 2 vijandelijke kruisers in Straat Soenda; zij kreeg zware schade en werd aan de grond gezet.

De Britse jager „Stronghold" en het Australische flottielje-vaartuig „Yarra" werden vermist.

De aan den vijand toegebrachte schade kan onmogelijk met juistheid worden vastgesteld.

P.S.: Volgens couranten-berichten zijn van „Java" en „De Ruyter" 137 schipbreukelingen opgepikt door het hospitaalschip „Op ten Noort". Schout-bij-Nacht Doorman liet het leven.

Petten af voor de dapperen

NIEUWE OPLEVING VAN DE STRIJD IN BIRMA.

Het Chinese communiqué deelde mede, dat er een opleving is in de strijd aan de door de Chinezen bezette Oostelijke flank in Birma na de hernieuwing van de Japanse aanval ten Noorden van Toungoo. Het communiqué zeide: „Een Japanse afdeling werd aangevallen door een Chinese expeditie-strijdmacht en de gevechten duurden nog voort na het invallen van de duisternis" (Tsjungking, (AP) 10.4).

HET OFFENSIEF IN DE LUCHT.

Yates MacDaniel seint uit Melbourne:

Officieel werd er de nadruk op gelegd, dat de Verenigde Staten en Australië het initiatief in de lucht hebben genomen, maar nog niet in staat zijn het grondwerk te leggen voor een totale tegenaanval.

Gemeld wordt, dat 7 Japanse bommenwerpers met gevechtsescorte de strategische haven van Port Moresby op Nieuw Guinea voor de 25e maal bombardeerden en waarschijnlijk hierbij een bommenwerper verloren. De eerste berichten over de aanval van 20 minuten maakten geen melding omtrent schade of ongevallen (Melbourne, (AP) 10.4).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

Het communiqué, dat door het Noordamerikaanse Departement van Oorlog werd uitgegeven, luidt als volgt:

1. **De Philippijnen:** Generaal Wainwright meldde hedenmorgen, dat alle verbindingen tussen Corregidor en Bataan voor bijna 24 uur zijn afgesneden. Het lijkt echter alsof de gevechten op het schiereiland hebben opgehouden. De Generaal zond een boodschap aan den President, waarin hij zijn waardering te kennen gaf voor het vertrouwen, dat in hem gesteld werd door zijn Opperbevelhebber. Hij zeide, dat al het mogelijke wordt gedaan om Bataan te behouden met het beperkte aantal gevechtssoldaten onder zijn commando.

De overweldigende meerderheid aan vliegtuigen en artillerie van de Japanners overkwam tenslotte de kribbige weerstand van de hongerige uitgeputte verdedigers. Generaal Wainwright verklaarde, dat onze vlag nog steeds wappert op het eilandenfort van Corregidor.

Corregidor werd op 9 April doorlopend gebombardeerd door zware Japanse bommenwerpers. De vijandelijke batterijen op Bataan op de Zuidelijke kust van de Manillabaai beschoten herhaaldelijk onze eilandenforten. Geen materiële schade werd geleden. Onze kanonnen beantwoordden het vuur niet van de vijandelijke artillerie op Bataan omdat de juiste positie van onze troepen in dat gebied niet bekend is en het wenselijk is de kans te vermijden hen aan ons eigen vuur bloot te stellen. De vijand zet in Cebu klaarblijkelijk troepen aan land. Een vloot van 5 oorlogsschepen en 10 transportschepen bevindt zich nabij dat eiland.

Onze torpedoboten vielen de vijandelijke schepen aan en brachten een Japanse kruiser tot zinken.

2. Er is niet te vermelden van de andere gebieden" (Washington, (AP) 10.4).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„De Philippijnen: Kapitein K. M. Hoeffel Sr., Noordamerikaanse marine-officier in de strijdkrachten, die het Bataan-schiereiland en Corregidor verdedigen, handelende onder orders van Luitenant Generaal Wainwright, gaf opdracht tot de volledige vernietiging van het tevoren beschadigde duikbootmoederschip „Canopus", het droogdok „Dewey", de mijnenveger „Bittern" en de sleepboot „Napa", teneinde te voorkomen, dat zij door den vijand zouden worden gebruikt ingeval van verovering.

Er werd opdracht gegeven tot de vernietiging toen het duidelijk werd, dat het toenemende gewicht van de vijandelijke aantallen, mede met de vermoeienis en uitputting van onze strijdkrachten, de val van Bataan onvermijdelijk maakten.

Deze schepen en het droogdok „Dewey" werden gebruikt bij Corregidor en het Bataan-schiereiland door de leger-, vloot- en marine-strijdkrachten, welke dienden onder Generaal Mac Arthur en later onder Luitenant Generaal Wainwright in de dappere defensie van deze belangrijke posities, die de gehele Manillabaai beheersen.

Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan: Pas werd een bericht ontvangen, dat een Noordamerikaanse duikboot op verkenning in de Celebes Zee een groot zwaar gewapend Japans schip tot zinken heeft gebracht. 3 Torpedo's werden geplaatst op het vijandelijk schip, dat of als hulpkruiser of als een groot wachtschip dienst deed. Het tot zinken brengen van dit schip werd niet gemeld in enig vorig communiqué van het Departement van Marine.

Er is niets te vermelden van andere gebieden" (Washington, (AP) 10.4).

JAPANNERS BOMBARDEERDEN CORREGIDOR.

Domei beweerde, dat Japanse oorlogsschepen, gesteund door vliegtuigen, een hevig bombardement hebben geopend op de sterkte van Corregidor in een poging een einde te maken aan de weerstand van Luitenant Generaal Jonathan M. Wainwrights belegerde strijdkrachten. (Tokio, (AP) 11.4).

ZWARE JAPANSE VERLIEZEN BIJ AANVAL OP TRINCOMALEE.

Het Britse communiqué van Colombo deelde mede, dat 21 Japanse vliegtuigen werden vernield en 12 andere waarschijnlijk vernield en dat 2 beschadigd werden bij de vijandelijke luchtaanval van gisteren op Trincomalee. (Londen, (AP) 10.4).

EVACUATIE-POGING VAN BATAAN.

De Duitse radio beweert, dat volgens Japanse frontberichten op Bataan Generaal Wainwright enkele kleine transportschepen heeft verzameld te Los Cochinos in een poging de Noordamerikaanse en Filipino-troepen te evacueren naar het fort Corregidor, 5 mijl over de Manillabaai. Hieraan werd toegevoegd: „Japanse vlooteenheden opereren echter aan de ingang van de baai, teneinde deze laatste kans van terugtrekking te vernietigen" (Berlijn, (AP) 10.4).

EVACUATIE NAAR CORREGIDOR.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat de meeste van de — naar Noordamerikaanse schatting — 3500 mariniers en matrozen in de oorspronkelijke Noordamerikaanse strijdkrachten op Bataan waarschijnlijk naar het gefortificeerde eiland Corregidor werden geëvacueerd. Gemeld wordt, dat zij onder dekking van de duisternis werden overgebracht toen de instorting van de defensies van het schiereiland onvermijdelijk scheen. (Washington, (AP) 10.4).

JAPANSE VOORTGANG OP BATAAN.

Japanse troepen bewegen zich in Zuidelijke richting langs de Oostkust van Bataan en hebben de stad Cabcaben bezet, de laatste nederzetting vóór de buitenpost Mariveles aan het uiterste punt van het belegerde schiereiland.

Gemeld wordt, dat de vliegvelden en andere installaties te Cabcaben op de weg naar het Zuiden vernield zijn door de zich terugtrekkende Noordamerikaanse en Filipino troepen.

De bezetting van Cabcaben volgde op de Japanse opmars langs de Oostkust, waarbij de steden Limay en Lamao werden genomen. De Japanse berichten beweerden, dat „overal langs de Zuidkust van Bataan reusachtige kolommen rook worden gezien." (Tokio, (AP) 10.4).

JAPANSE LANDINGEN OP CEBU.

Domei beweerde, dat uitstekende eenheden van Japanse matrozen gisteren op 3 punten geland zijn op het eiland Cebu in de Philippijnen. De landing in de baai van Cebu stuitte op weerstand en verwoede gevechten ontstonden in de straten van de stad Cebu. De verdedigers voerden de verschroeide aarde politiek uit en staken schepen in de baai, olietanks en andere installaties in brand. (Tokio, (AP) 11.4).

CHRISTMAS ISLAND DOOR JAPS BEZET.

Het Keizerlijke Japanse Hoofdkwartier meldt, dat Japanse strijdkrachten de bezetting van het Britse Kerstmis eiland [Moni] voltooid hebben op 225 mijl ten Zuiden van Java in de Indische Oceaan op 31 Maart. (Tokio, (AP) 10.4).

COMMUNIQUÉ VAN AUSTRALIË.

Het Australische communiqué luidt als volgt: „De Koninklijke Australische luchtmacht voerde gisteren een nieuwe aanval uit op Koepang en Timor. Vliegende door een intens afweervuur liet men bommen vallen van een hoogte van slechts 1500 voet. Gebouwen op een vliegveld werden getroffen. Grote branden ontstonden. Van deze operaties keerden al onze vliegtuigen naar hun bases terug.

De vijandelijke aanval van gisteren op Port Moresby werd uitgevoerd van een hoogte van 20.000 voet. De schade is te verontachtzamen. Er waren geen slachtoffers. Gemeld wordt — doch het is niet bevestigd — dat een vijandelijke bommenwerper en een gevechtsvliegtuig werden neergeschoten" (Canberra, (AP) 11.4).

DE RAF VALT VIJANDELIJKE FABRIEKEN AAN.

De Royal Airforce vilde de wapenfabrieken van de Ruhr met honderden tonnen grote bommen en „ontelbare" brandbommen in een zware aanval, die waarschijnlijk even hevig was als die in de nacht van Zondag op Keulen werd ondernomen. Deze derde aanval op de Rhur binnen een week is volgens ingelichte bronnen slechts een deel van het Ruhr-plan om de Krupp-fabrieken en andere zware industrieën van de Ruhr even plat te bombarderen als de Renault- en Matford-fabrieken van Parijs of de fabrieken van Luebeck.

Klaarblijkelijk onverstoord door het verlies van 13 bommenwerpers, zeide ingelichte bronnen, dat het een lichte prijs is voor zulk een grote aanval als van gisteravond. Behalve de Ruhr werden de dokken te Le Havre „ernstig bestookt" in de afgelopen nacht en werden mijnen gelegd in de Oostelijke Duitse wateren. Terwijl de Raf Duitse aanvalt, heeft zij ook een gestadig toenemend offensief geopend op Le Havre, de tweede haven van Frankrijk en een uitlaat voor vele oorlogsmaterialen, die in Frankrijk geproduceerd worden. Deze haven van Parijs aan de monding van de Seine werd waarschijnlijk meer door de Duitsers gebruikt sedert de Raf de Ruhr en de spoorwegen, die Frankrijk met Duitsland verbinden, begon te bestoken (Londen, (AP) 11.4).

WERELDNIEUWS.

CHURCHILL ZIET DE DAG DER BEVRIJDING NABIJ.

Zich richtende tot enige Vrije Denen, die hem een chèque aanboden ten bate van de oorlogvoering, zeide Premier Winston Churchill: „Wij zullen nooit toegeven, wij zullen nooit moede worden. Nooit zullen wij stilstaan in onze strijd, noch onze grote Amerikaanse en Russische Geallieerden. Ik koester heel weinig twijfel, dat de dag zal aanbreken, spoediger dan het voorzichtigheids- of verstandigheidshalve te hopen ware, waarop Denemarken bevrijd zal zijn van de greep, waarin het was gehouden, en zijn onafhankelijke, geëerde en oude plaats zal innemen onder de vrije volken en staten van Europa.

Churchill vervolgde: „Goed water is nodig om deze prachtige chèque om te zetten in de eerste druppels van de donderstorm, die deze verfoeilijke tyrannie moet verpletteren" (Londen, (AP) 10.4).

NIEUWE VERKLARINGEN VAN LOZOVSKY.

Vice-Commissaris van Buitenlandse Zaken, Solomon Abramovitsj Lozovsky, zeide, dat het Rode leger het Duitse leger in 1942 in Rusland zal vernietigen.

Hieraan voegde hij toe, dat de Noordamerikaanse voorraden de Russische strijdkrachten bereiken en worden gebruikt „om nazie-lijken te maken".

Toen hem gevraagd werd hoe de Noordamerikaanse voorraden arriveren antwoordde Lozovsky: „Alle soorten dingen voor de oorlog" worden ontvangen „doch precies in welke hoeveelheden is een geheim".

Lozovsky zeide: „Alle voorraden, die wij zelf produceren en die van buiten komen, worden gebruikt om het Duitse leger te veranderen in lijken en het gaat met succes". Lozovsky ontkende de Duitse berichten, dat de Sovjetverliezen 20 millioen zouden bedragen en zeide, dat iedereen weet, dat slechts 10 tot 12 procent van de bevolking van een land kan worden gemobiliseerd voor het leger.

Hieraan voegde hij toe, dat de nazies thans geen inlichtingen meer verstrekken over doden en gewonden. „Ik stel voor, dat zij een nieuwe categorie scheppen van licht gedoden".

Toen hem gevraagd werd de verklaring uiteen te zetten, dat het Rode leger de nazies op Sovjet-grondgebied zal vernietigen zeide hij, dat hij zich niet kon inlaten in krijgsplannen waar het toekomstige gevechten betreft.

Toen hem gevraagd werd of de voorzorgsmaatregelen voor de vernietiging gebaseerd werden op het vestigen van een tweede Europese front, zeide Lozovsky, dat een persconferentie niet de juiste plaats is om een tweede front te bespreken.

Lozovsky verklaarde, dat de Duitsers niet meer spreken over een lente-offensief maar thans spreken van een zomer-offensief.

Over de reis van Tsaar Boris naar Berlijn verklaarde de zegsman, dat de Duitsers thans meer kanonnenvlees zoeken voor het Russisch front. Hij zeide: „De Bulgaarse heesers gaan te ver". Verder waarschuwde hij, dat zij „in hun nederigheid ten opzichte van Hitler het lot van Bulgarije in 1918 vergeten en zich voorbereiden op eenzelfde lot als dat, welk het Duitsland van Hitler zal treffen" (Kuibysjev, (AP) 10.4).

JACHT VAN GOUVERNEUR KIELSTRA PIKT DRENKELINGEN OP.

Het Aneta-nieuwsagentschap meldde, dat 15 leden der bemanning van een Noordamerikaanse tanker, welke door een Duitse duikboot werd getorpedeerd, zijn opgepikt door het jacht van Gouverneur Johannes Coenraad Kielstra van Suriname na een week lang in een open reddingssloep op zee te hebben rondgedreven. (Een Caraïbische haven, (AP) 10.4).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Verklarende, dat er nog geen aanwijzing is, dat Rommel van plan is een grote aanval te ondernemen, zeide een militaire commentator, dat er niets „geheimzinnigs of van grote betekenis is" in het bericht uit Caïro omtrent een grotere activiteit van de as aan de Zuidelijke flank. De zegsman zeide, dat de activiteit in het Zuiden klaarblijkelijk wilde zeggen, dat de vijandelijke troepen die flank beproeven waar er meer ruimte is voor beweging na er niet in te zijn geslaagd in het Noorden door te breken.

— **Tokio:** Berichten van Domei, welke de actie op Bataan beschreven tot Donderdagavond, zeiden, dat de oprukkende troepen „van plan waren de vlag met de rijzende zon neer te planten binnen de vijandelijke defensielinies rond Mariveles, de strategische stad aan het Zuidelijk punt van Bataan." Hierdoor werd te kennen gegeven, dat de Noordamerikaanse en Filipino strijdkrachten klaarblijkelijk haar achterhoede-weerstand nog voortzetten om de terugtocht naar het Zuiden te dekken. Japanse bombardements-vliegtuigen en oorlogsschepen werkten samen in aanvallen op Corregidor, tegelijkertijd, dat de Japanse troepen in Zuidelijke richting trokken langs de Oostkust.

— **Washington:** De Noordamerikaanse marine deelde mede, dat de Noordamerikaanse duikboot „Perch" een maand overtijd is en waarschijnlijk verloren is gegaan in het Westelijk deel van de Stille Oceaan.

Aruba.

DE ARUBAANSE VOOGDIJRAAD.

De Heer H. A. Pietersz, oud-ambtenaar van de Curaçaose Voogdijraad, werd overgeplaatst naar Aruba met het doel om de bestaande Arubaanse Voogdijraad te reorganiseren.

De Heer Pietersz, secretaris van de Arubaanse Voogdijraad, heeft een apart kantoor in de Watertoren en naar men ons mededeelde, is de Heer Pietersz reeds actief doende om tot een reorganisatie te geraken. Zijn werkzaamheden omvatten in het algemeen het behartigen van de belangen der minderjarigen o.a. alimentatie; vaders die weigeren voor hun kinderen te zorgen voor den rechter brengen; zorgen, dat vonnissen van den Rechter hieraangaande ten uitvoer worden gebracht; adviezen aan den Rechter uitbrengen inzake toekenning van de minderjarigen aan een der ouders na echtscheiding van tafel en bed; zorgen voor de benoeming van voogden en toeziende voogden; en optreden ingeval van verwaarlozing der minderjarigen.

Deze prachtige taak van den Heer Pietersz is dus van groot belang en zal in het biezonder strekken tot heil van de Arubaanse samenleving. Op Aruba immers is op dit sociaal gebied nog zeer veel te verwerkelijken.

Het is te hopen, dat secretaris Pietersz op dit gebied veel tot stand zal brengen. Wanneer de noodzakelijke reorganisatie tot stand is gebracht, zal meer aandacht besteed worden aan de sociale zijde van deze zaak, bijvoorbeeld door het afleggen van bezoeken en meer in het biezonder in de buitenplaatsen enz.

In het jaar 1937 werd begonnen met een actie om te geraken tot een stichting om minderjarigen, die in een gevaarlijke omgeving verkeerden, onderdak te verschaffen. Helaas kon deze actie door alsnog onbekende redenen, geen doorgang vinden, alhoewel verscheidene particulieren hun toezegging beloofd hadden.

Deze nieuwe reorganisatie zal, naar verwacht wordt, vruchtbare resultaten afwerpen, nu de leiding berust bij iemand, die veel ervaringen heeft opgedaan op Curaçao en die ongetwijfeld zijn uiterste best zal doen.

LA ESFERA.

Dit nieuw weekblad verschijnt in plaats van Donderdag 9 April pas op 16 April (Donderdag as.) wegens een paar technische moeilijkheden, die nog overkomen moesten worden. In de laatste bestuursvergadering werd besloten om deze nieuwe onderneming te dopen met de naam van „Drukkerij Aruba". Deze onderneming is reeds bezig dagelijks een Nieuwsbulletin uit te geven, bevattende de laatste nieuwtjes van de oorlog. De uitgeefster bestaat uit de Heren: A. M. Arends, C. L. Juliao en J. E. Croes, zijnde de Redactiecommissie van het weekblad „La Esfera" Met de Administratie is voorlopig belast de Heer J. E. Croes.

STAR & STRIPES CLUB.

Het gebouw van het Zeemanshuis te San Nicolas werd ingericht als een Militair Tehuis voor de Amerikaanse manschappen onder de naam van „Star & Stripes Club". Het Zeemanshuis zelf is verplaatst naar de buurt van het Shanghai-restaurant, dus dicht bij de hoofdingang van de Lago Raffinaderij. De opening van de Star & Stripes Club had dezer dagen plaats. Hierbij waren tegenwoordig de Heren Isaac Wagemaker, Gezaghebber van Aruba, Lloyd Gaston Smith, Directeur van de Lago Oil & Transport Co., de Amerikaanse Kolonel en tal van hooggeplaatste ambtenaren van de Lago.

Het woord werd gevoerd door den Gezaghebber, den Heer Smith, den Amerikaansen Kolonel en Dr. Carryl van het Lago-hospitaal. Deze nieuwe club is uitsluitend één „Dry Cantine" en verkoopt dus geen sterke dranken.

DE STATEN VAN CURAÇAO.

Op het eind van de zittingsperiode 1938 — '42 der Staten.

Een dankbaar Arubaan schrijft ons: Het einde is daar van de zittingsperiode 1938 — '42 der Staten. Een belangrijke periode is achter de rug; nl. de periode waarin voor het eerst het volksbelang behartigd werd door een college bestaande voor het merendeel uit door het volk gekozen leden.

Voorwaar, de aanvang van die periode is als een voorname stap in de richting van de thans over de gehele wereld met hand en tand verdedigde democratie aan te merken, en pas wanneer wij ons bedenken met wat een titanische strijd haar beginselen moeten worden verdedigd; wanneer wij niet vergeten, dat slechts in dit stelsel het volk, dat geregeerd wordt deel mag nemen via zijn vertegenwoordiging, in de wijze, waarop het geregeerd wordt; waarin het volk zijn stem mag laten horen bij het vaststellen van de gedragsregels (de verordeningen), waaraan het zich zal moeten houden; het stelsel, waarin door goede gebruikmaking van het — bij ons tot voor kort geleden bestreden — budgetrecht, de vertegenwoordigers des volks invloed kunnen doen gelden op de Bestuursdaden; en wanneer wij weten, dat het volk van de totalitaire staat van al deze voorname factoren van vrijheid beroofd is, dan pas kunnen wij beseffen de waarde, die onze volksvertegenwoordiging voor ons heeft.

Een zware periode! Zwaar vanwege de grote verantwoordelijkheid, die bij het uitbreken van de oorlog, de brute invasie van ons geliefd Moederland, de uitbreiding van de oorlog tot bijna over de gehele wereld, met alle gevolgen van dien, steeds meer en meer toenam.

Ons Gebiedsdeel, hoewel klein op de landkaart, heeft een voorname rol te spelen in de geallieerde oorlogvoering waarbij nog gevoegd moeten worden de talloze problemen van internen aard, die mede het gevolg zijn van dezelfde oorlogsomstandigheden; zodat ons Bestuur vrijwel onverwachts zich voor moeilijke puzzles geplaatst zag, die alle zo spoedig mogelijk en met de grootste nauwkeurigheid en doelmatigheid opgelost dienden te worden, omstandigheden, waarin het Bestuur gebruik makende van de bevoegdheid hem bij de Staatsregeling toegekend, vrijwel zelfstandig moest optreden, zodat het de schijn kon wekken, dat de Staten, de Volksvertegenwoordiging telkens gepasseerd werden.

Onder deze omstandigheden is ook begrijpelijk, dat de R.K. Fractie, die aanvankelijk veel belangrijke punten op haar programma had, daarvan belangrijk heeft moeten afwijken, om, zoals het in een democratisch gevoelend land behoort, zich in moeilijke tijden te scharen achter het Bestuur en haar schouders onder de zware balk van verantwoordelijkheid te steken, teneinde diens taak te verlichten, steeds met een wakend oog op de heilige principen van de democratie en steeds het volksbelang naar de voorgrond schuivende.

Wanneer wij de noodzakelijkheid van deze afwijking inzien, dan moeten wij den Staten, in het biezonder der R.K. fractie, dankbaar zijn voor hetgeen desondanks voor het volk is bereikt, zodat wij met voldoening een blik kunnen terugwerpen op de thans afgelopen eerste zittingsperiode van onze volksvertegenwoordiging.

Het heeft geen zin de zovele maatregelen, die met medewerking en dikwijls op suggestie van de thans aftredende Staten in het belang van het volk zijn genomen te releveren. Zij die zich der moeite hebben getroost om hun handelingen, hetzij door middel van de pers, hetzij anderszins te volgen, zijn in staat de balans op te maken.

Een der belangrijkste programmapunten van onze R.K. Fractie werd voor het ontstaan van de bovenbedoelde dringende omstandigheden met succes uitgevoerd. Met name werd het door andere partijen zo bestreden kiesrecht uitgebreid, zodat ons census-kiesrecht momenteel geen andere restricties inhoudt dan de laagst mogelijke aanslag in de inkomstenbelasting en terwijl het capaciteits-kiesrecht iets soepeler is geworden.

Hierdoor kreeg een groter gedeelte van ons volk de bevoegdheid (om niet te zeggen „privilege") om de repraesentanten in dat college aan te wijzen, hetgeen indirect meer medezeggingschap in de regering betekent.

Dank zij onzer „kleinst mogelijke" meerderheid in de Staten, is deze grotere stap in de richting van de democratie genomen. Wij kunnen ons echter best voorstellen, dat de tegenpartij onder het mom van „volksbelang" en onder allerlei absurde praetexten zich tegen een dergelijke uitbreiding moest uitspreken, en toen haar actie vruchteloos bleef, zich met hart en ziel moest verzetten tegen het doorvoeren van de jongste verkiezing, zeggende dat zij zulks deed, omdat er oorlog was.

Begrijpelijk wordt het voor ons, wanneer wij constateren, dat thans ook een groot gedeelte (ofschoon lang niet allen) der arbeiders, die per slot van rekening een groot percentage van de volksmassa vormen, en waaronder zich vele belastingbetalers bevinden, ook mogen meedoen bij het kiezen der volksvertegenwoordigers, met gevolg, dat wanneer zij behoorlijk georganiseerd en steeds onder de leuze: „Eendracht maakt macht" optreden, ook zij een wakend oog op hun belangen kunnen doen houden; doordat zij aldus meer medezeggingschap krijgen in de regering.

Trouwens, het kan en het mag ook niet anders in de ware democratie; vandaar dat wij steeds gewag maakten van: een grote stap in de richting van de democratie; want o.a. zijn wij er niet helemaal; dit zou pas het geval kunnen zijn wanneer elke vrije burger wiens vrijheid gegarandeerd wordt door het symbool van de Nederlandse Vrijheid: ons dierbaar Rood-Wit-Blauw, dat ondanks tegenslagen in het Noorden en in het Oosten, fier wappert aan onze kusten in de West, wanneer alle vrije burgers, die zich niet minder Nederlands gevoelen dan de in het Rijk in Europa geboren Nederlanders, en derhalve ook deelgenoten wensen te zijn in de kostbare Vrijheid, den Nederlanders door den Vader des Vaderlands ten koste van zulke grote offers nagelaten, wanneer ook die vrije burgers hun vrijheids-, hun democratische rechten mogen uitoefenen, zonder onderscheid in geloof, ras, of stand.

Democratie sluit het recht van medezeggingschap der geregeerden in de regeringsdaden, in zich; elke afwijking daarvan is abnormaal.

En nu kunnen wij wel enigszins toegeven, dat het volksbelang met zich zou kunnen medebrengen, dat het kiesrecht niet ineens in volle majesteit zou kunnen worden ingevoerd; doch de ondervinding heeft ons geleerd, dat het kiesrecht ons Volk niet tot kannibalisme heeft geleid.

De wijze, waarop nagenoeg alle kiezers van de hun toegekende bevoegdheid hebben gebruik gemaakt; de uitnemende organisatie, die daar vooraf ging in handen van bekwame democratische leiders, het enthousiasme onder het volk — ook vanwege degenen, die zich uitgesloten gevoelden — en vooral de bewonderenswaardige discipline, ziedaar de grootste bewijzen, dat ons volk op uiterst democratische wijze gebruik weet te maken van zijn democratische rechten.

Hopen wij derhalve, dat een verdere uitbreiding van dit democratisch recht, niet te lange tijd op zich zal laten wachten, en dat de nieuwe Staten evenals de thans aftredende, reeds bij de aanvang het volk met een dergelijke uitbreiding zullen verblijden, waarbij van de gelegenheid gebruik zal moeten worden gemaakt om de legio struikelblokken, die zo meesterlijk in de détailles van het desbetreffend reglement zijn verscholen uit de weg te ruimen, teneinde een meer effectieve uitoefening van het kiesrecht te garanderen. De resultaten van de jongste verkiezing en de wijze van optreden van het volk, ziedaar de grootste voldoening voor degenen, die zich zovele moeiten hebben getroost voor bedoelde uitbreiding.

Zoals reeds gezegd, ligt het niet in de bedoeling een opsomming te geven van dat alles wat door de Staten, die thans aan het aftreden zijn, tot stand is gebracht, waarbij de R.K. fractie onder voorzitterschap van den prominenten zoon des volk Dr. Da Costa Gomez ontegenzeggelijk een belangrijke rol heeft gespeeld met haar zg. „slechts toevallige en kleinst mogelijke" meerderheid.

Maar wanneer wij een blik terugwerpen op de toestand van 4 jaar geleden, en daarbij rekening houden met de talloze moeilijkheden en dringende voorzieningen tengevolge van de oorlogstoestand, die uiteraard buitengewoon remmend werkt op de gewone activiteit van de Staten, dan resteert ons slechts hulde te brengen aan onze eerste volksvertegenwoordigers.

Te meer daar Statenlid zijn geen gemakkelijk baantje is, en helemaal niet slechts een ere-baantje. Wanneer wij de activiteit van de Staten van dichtbij kunnen nagaan en wanneer wij weten hoeveel verschillende onderwerpen de revue moeten passeren bij de behandeling van slechts een ontwerp-begroting om niet te spreken van de vele verordeningen, die zeer dikwijls in het sociale leven grijpen en derhalve een grondige studie der betrokken materie voorschrijven, en wanneer wij niet vergeten, dat een Statenlid niet gesalarieerd wordt en derhalve slechts over zijn vrije uren, dikwijls na een zware dagtaak moet beschikken in het belang van het volk om behoorlijk voorbereid ter vergadering te verschijnen, dan kunnen wij ons ook voorstellen, dat er heel wat opofferingen aan deze post verbonden zijn.

Wat de Staten ook met succes bekroond hebben mogen zien, is o.i. hun streven om hun positie als volksvertegenwoordigend lichaam met de dag te vestevigen; waartoe de onvergetelijke debatten omtrent het budgetrecht, de gebruikmaking van het petitie-recht (zeer ad rem), en de wijze, waarop de verhouding tussen Bestuur en Staten door deze, ondanks dikwijls groot verschil van opinie, in evenwicht is gehouden, ongetwijfeld veel hebben bijgedragen.

Dit pioniers-werk zal door de komende Staten dienen te worden geapprecieerd; daarvan zou in het belang van het volk, dat zij repraesenteren, goed gebruik moeten worden gemaakt, terwijl er voor gezorgd zal dienen te worden, dat niets aanleiding zou kunnen geven tot een achteruitgang in dezen, zodat ook het daarop volgend geslacht niets dan profijten moge trekken uit de wijze van optreden van hun voorgangers.

En hier is een woord van hulde aan den voorzitter, den Heer John Horris Sprockel, zeer zeker op zijn plaats, hulde voor de wijze, waarop hij aan het roer heeft gestaan; hulde voor de bezadigde en zakelijke wijze, waarop het volksbelang door hem steeds werd voorgehouden; hulde zijn wij hem verschuldigd, wanneer wij weten wat een goede naam hij ons volk heeft bezorgd bij de Nederlandse Regering in Londen, toen Minister Welter, destijds Minister van Koloniën, zijn bewondering uitsprak voor de bezadigde en zakelijke wijze van optreden gedurende de tijd, dat er een zeker conflict dreigde te ontstaan tengevolge van de onparlementaire houding van een bestuursgemachtigde ter vergadering.

Om geen der leden te kort te schieten, zullen wij niet doorgaan met het noemen van namen, echter kunnen wij niet laten een biezonder woord van dank te wijden aan de R.K. Fractie, wier leider zich dagelijks openbaart als een ware zoon des volks en zodoende met de dag meer en meer liefde kweekt, gepaard met respect en bewondering van de zijde van het volk, aangezien de weldaden voor het volk, die voortspruiten uit zijn onvermoeide arbeid en allerlei bemoeienissen in het belang van het volk, dermate zijn, dat zij bij jong en oud, bij arm en rijk een innig gevoel van dankbaarheid inspireren.

De fractie kon o.i. geen beteren leider kiezen dan de persoon van den populairen „Doctor", zoals hij in de volksmond wordt genoemd, die in al zijn doen en laten, steeds het belang van het volk op de voorgrond stelt, die zich tijd noch moeite bespaart om zich op de hoogte te stellen van de behoeften en noden van het volk, ook bij de landbouwers en arbeiders, om onmiddellijk stappen te nemen of te suggereren teneinde deze te verlichten.

Ook op Aruba zijn wij hem dankbaar; dankbaar voor de enorme belangstelling voor de Arubaanse problemen en aangelegenheden; dankbaar voor het medeleven met het wel en wee van het Arubaanse volk hetgeen wellicht te verklaren is uit het feit, dat hij van een Arubaanse moeder afstamt, dankbaar zijn wij hem voor de sympathieke houding, die hij telkens bij de behandeling der Arubaanse aangelegenheden aanneemt, hetgeen ons de steun en medewerking van de gehele R.K. Fractie garandeert, dankbaar tenslotte voor al zijn pogingen, die hij ook buiten de Staten in het werk stelt om ook de minderbedeelden van ons volk in zijn weldaden te betrekken.

Verder is het vanzelfsprekend, dat wij niet kunnen besluiten zonder onzen Arubaansen afgevaardigden hulde te brengen voor het door hen gedurende de afgelopen eerste periode gepraesteerde. Wij willen hierbij de opmerking maken, dat wanneer door deze patriotten niet zoveel tastbare resultaten zijn bereikt als men ons volk wel doet verwachten, zulks niet aan hen ligt, doch eenvoudig het gevolg is van vele factoren, die wij, buitenstaanders, niet zo direct kunnen inzien; doch de practijk leert ons dat Keulen en Aken niet op één dag zijn gebouwd, en wij zijn ervan overtuigd, dat de nieuwe afgevaardigden voortbouwende op de fundamenten, welke door deze pioniers zijn gelegd, zeer zeker veel in het belang van ons volk zal kunnen worden bereikt.

Het volk veel beloven en weinig uitvoeren dat kan iedereen, daarom hopen wij, dat de onmisbare samenwerking en onderlinge steun niet zullen ontbreken, zodat ook werkelijk veel voor ons dierbaar volk moge worden bereikt; terwijl wij er geen ogenblik aan twijfelen, dat de nieuwe Staten de redelijke verlangens van ons volk steeds zullen blijven steunen, en de belangen van Aruba steeds naar beste weten zullen behartigen.

Den aftredenden Statenleden, die in de nieuwe periode niet langer zitting zullen blijven nemen, zeggen wij van harte dank, hun de verzekering geven-de, dat wat in het belang van baar volk is gedaan, steeds herinnering zal worden ge...

Na een woord van dank Statenleden voor alles wat het afgelopen tijdvak 1938 het belang van ons Gebiedsdeel daan, mogen wij de hoop dat de nieuwe Staten met de toch zo zware arbeid ge... de onmetelijke verantwoo... die zij in niet minder bewog... op hun schouders nemen, een vlammende liefde voor democratie en zodoende volksbelang op de voorgrond de, onder Gods onmisbare ze... volbrengen, tot vooruitgang bemind Gebiedsdeel.

Een D...

HET WITBOEK VAN NEDERLANDS OOST INDIE.

Door het Nederlandse Inlichtingenbureau te New York werd een vertaling van het Witboek uitgegeven, over de Japanse activiteiten in de Nederlandse Archipel gedurende de laatste 10 jaar.

Het boek is getiteld: „Ten Years of Japanese Burrowing in the Netherlands East Indies" (Tien jaar van Japans gewroet in Nederlands Oost Indië).

De eerste hoofdstukken van het boek handelen echter over de 300 jaar van Nederlands bewind in de Oost en de „open deur politiek" die er altijd gevolgd werd. Verder wordt nagegaan de ambitie van Japan in Oost Azië, de Mantsjoerijse quaestie, de oorlog in China, de invasie van China enz., zijnde voorlopers van de Japanse trek naar het Zuiden.

Het Witboek laat zien, dat de Regering in Indië zich van de Japanse dreiging en aspiraties duidelijk bewust was. De Japanse activiteiten gingen echter hoofdzakelijk uit van de Japanse Consulaten, terwijl het Japanse Consulaat Generaal te Batavia het hoofdkwartier was van een organisatie van spionnen en vijfde colonners. Hieruit blijkt wel, dat het vrijwel onmogelijk was, het kwaad met wortel en al uit te roeien.

Op allerlei wijze poogden de Japanners het Nederlandse gezag te ondermijnen. Door propaganda, economische invasie, financiële steun aan inlanders, fluistercampagnes, beïnvloeden van de inlandse pers etc. werd gepoogd de Indonesiërs op te hitsen tegen de Regering, terwijl gratis reizen aan inlandse studenten en bepaalde leiders werden aangeboden.

Wat de spionnage betreft was Soerabaia het centrum, natuurlijk met het oog op de vlootbasis. Batavia, Palembang, Djambi en andere oliehavens waren echter ook ruimschoots betrokken in de spionnage.

De Japanse begeerten ten opzichte van Nederlands Indië bestonden echter reeds zolang, dat zelfs in Wereldoorlog I een Japanse invasie gevreesd werd. Toen reeds vestigden Japanners zich op plaatsen van strategisch belang, hoewel de uiterlijke baantjes, die zij hadden, onvoldoende bestaansmogelijkheden boden.

Een leger van fotografen verspreidde zich over de Archipel: Dezen bevonden zich evengoed op afgelegen plaatsen, waar zij zeker niet veel zouden verdienen aan de inlanders, die slechts met hard werken hun brood konden verdienen en zeker niet veel over hadden voor het maken van portretten.

Verder bevat het boek afschriften en foto's van documenten, even zovele bewijzen van de Japanse invasieplannen. Zo werd tegen eind November en begin December, vlak voor de invasie dus, opdracht gegeven aan de Japanse Consuls om alle afvaarten en bewegingen van Geallieerde schepen te vermelden.

Intussen hadden gedurende de afgelopen jaren talrijke officieren van het Japanse leger en de Japanse marine bezoeken gebracht aan Nederlands Indië, vooral nadat Indië duidelijk had te kennen gegeven, dat men geen deel wenste aan de „gemene welvaartssfeer".

In het boek wordt tevens verhaald hoe Japanse vissers de voorhoede vormden van de invasie-vloot. Het aantal van deze vissers bedroeg ongeveer 4000, verdeeld over een 500 boten. De schendingen van de Nederlandse wetten door deze vissers waren talrijk. Op verafgelegen en licht bewaakte punten toonden zij zelfs tekenen van openlijke weerstand. Voortdurend werd gevist in de territoriale wateren en hehaaldelijk werd ontdekt, dat zij verdachte handelingen uitvoerden, zoals het peilen van de diepten en het in kaart brengen van zekere gebieden.

Over het algemeen bestonden de Japanse activiteiten uit verraad, moord en andere misdaden, ter verdediging waartegen de democratie niet is ingesteld. Hiervan geeft het boek dan ook een duidelijk beeld.

Het Japanse gewroet in Nederlands Indië is erin samengevat als een verhaal dat steeds meer de belangstelling wekt, hoe verder men leest. Het is een verhaal van de lage en hebzuchtige geest van het gele veroveraarsvolk en van de eerlijke en spontane reactie daarop van alle rassen in Nederlands Oost Indië.

Wij ontvinge[n]

Mikvé Israel, April 1942. ... meditatie van den rabbijn ... nummer, verder zijn er de ... brieken, waarvan ditmaal ook ... deelte in het Engels. Een ... Suriname, dat de Joodse ... daar een eigen luchtbe... dienst hebben, korte berichten ... lestina. Over dit land teven... schouwing wat na de oorlog ... plaats zal zijn. Meester E... Elias schrijft over Nederland... het medebevrijden van Pales... deel: thans niet, wellicht later

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: 11 e...

Telegram Afdeling: Hr. N... 832, Negropont 75 A (11 en ...
Shipping & Supplies: Hr. ... tel. 304, L. de Colignylaan 2...
Scheepvaart Afdeling: Hr. ... tel. 448, Bernhardlaan 5.

Prot. Jeugdvereniging E...
De Leiding schrijft:
Dinsdag 14 April as. om ... komen we allen samen voor ... te Rio Canario, waar een tr... zal ophalen om ons na... Thiel te brengen. Voor hen, ... vorige week mee zijn gew... een woord van aanbeveling ... overbodig zijn. Komt dus zo... gelijk **allen**, en denkt erom, dat ... èn koffie èn een goed hum... brengt. Jongens met een mond... ca nemen die natuurlijk ook ... nu ik toch schrijf, wijs ik ook ... op de jeugddienst Zondagmor... 9.30 uur in de Protestantse ... Rio Canario. Ook hier word... **allen** verwacht.

Prot. Gem. Emmastad: Z... **April 1942: Kerkdiensten:** 9.3... Voo... 17.00 uur Jeugddienst. Ds. C. Th. Steenstra.

Juniorenvoetbal: Zondag 1... om 9.45 uur Groot Kwart... Asiento A op het terrein te Kwartier.

Zwemmen: Zondagmorgen ... men op Boca San Michiel. Suffisant 9 uur. Terug Suffisant

VEILIG VERKEER

Stilstaan op de rijweg met lichte voertuigen is verboden en het verkeer zeer gevaarlijk.
Gaat niet voor het achterlicht als ge zijt uitgestapt.
Rijdt op de brug goed bi... witte lijnen.